

**АКАДЕМІК НАН УКРАЇНИ ТА НААН
ОЛЕКСІЙ СОЗІНОВ
(26.04.1930 – 4.08.2018)**

Коротка біографічна довідка

Созінов Олексій Олексійович народився 26 квітня 1930 року у селі Єржово Рибницького району УРСР (зараз Республіка Молдова). Український генетик і селекціонер, видатний учений у галузі біохімічної і молекулярної генетики та селекції рослин. Закінчив Одеський сільськогосподарський інститут (1954). Доктор сільськогосподарських наук (1970), професор (1977), академік НАН України (1978), академік НААН (1990). У 1955–1978 рр. пройшов шлях від аспіранта до директора Всесоюзного селекційно-генетичного інституту (м. Одеса). У 1976–1986 рр. – президент, у 1986–2012 рр. – член президії Українського товариства генетиків і селекціонерів ім. М. І. Вавилова; у 1978–1982 рр. – перший віце-президент ВАСГНІЛ (м. Москва, РФ); у 1981–1987 рр. – директор Інституту загальної генетики АН СРСР (м. Москва); у 1987–1990 рр. – голова президії Південного відділення ВАСГ-

НІЛ (м. Київ), заступник голови Держагропрому УРСР; у 1990–1996 рр. – перший президент Української академії аграрних наук (зараз НААН). Із 1994 р. – член Президії НАН України, з 2004 р. – радник Президії НАН України. Засновник і перший директор Інституту агроекології та біотехнології УААН (1992–2000), а також кафедри агроекології та біотехнології Національного університету біоресурсів та природокористування (1994–2000). У 2000–2004 рр. – головний науковий співробітник Інституту агроекології та біотехнології УААН, завідувач лабораторії Інституту клітинної біології та генетичної інженерії НАН України, а потім – Інституту харчової біотехнології та геноміки НАН України (2002–2018). Заслужений діяч науки і техніки України (1990). Лауреат Державної премії України (1996) та Російської Федерації в галузі науки і техніки. Лауреат премії ім. В. Я. Юр'єва НАН

України (1989). Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2000), орденами та медалями СРСР. Обирався народним депутатом Верховної Ради СРСР (1988–1991). Автор понад 600 наукових праць, 19 авторських свідоцтв і патентів на винаходи. У 1988–2000 рр. був головним ре-

дактором журналу «Цитология и генетика» (Cytology and Genetics). Підготував 9 докторів та 45 кандидатів наук. Помер на 89 році життя у місті Києві. Похований у с. Чабани під Києвом.

Уклав В. Кунах